

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 104.K.702.215/2021/11.

A felperes: Budapesti Közlekedési Zártkörűen Működő Részvénytársaság
(1072 Budapest, Akácfa utca 15.)

A felperes képviselője: dr. Magyar Diána ügyvéd (1051 Budapest, Sas utca 1. II/1.)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Horváth Éva kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Az alperesi érdekelt képviselője: Hellné dr. Varga Anita tisztviselő

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.2/13/2021. számú határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Í T É L E T :

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50 000 (ötvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 300 000 (háromszázezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második része szerinti nyílt eljárást indított multifunkciós tehergépjárművek beszerzése tárgyában, amelyről szóló felhívás 2019. január 2. napján került feladásra – az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2019. január 7. napján jelent meg –; az ajánlattételi határidő 2019. február 9. napja volt. A felhívás IV.2.6) pontja szerint az ajánlati kötöttség időtartama a Kbt. 81. § (11) bekezdésének megfelelően az ajánlattételi határidő lejártától számított egy hónap.
- [2] Egy – perben nem álló – ajánlattevő nyújtott be ajánlatot nettó 560 418 045 forint ajánlati ár megjelölésével. A bontáson a felperes azt a tájékoztatást adta, hogy a rendelkezésre álló anyagi fedezet nettó 499 100 000 forint.
- [3] A felperes hiánypótlásokat és felvilágosítást kért, amelyek közül a legkésőbbit 2019. február 28. napján teljesítette az ajánlattevő.
- [4] A felperes 2019. március 6. napján a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerint felhívta az ajánlattevőt az ajánlati kötöttség további 30 napig történő fenntartására. Ezt követően 2020. július 8. napján ismételen ajánlati kötöttség fenntartásra való felkérést küldött az ajánlattevőnek, aki

az ajánlatát 2020. augusztus 6. napjáig továbbra is fenntartotta.

- [5] A felperes 2020. július 14. napján készített döntési javaslatot az ajánlattevő ajánlatának érvényessé és az eljárás eredményessé nyilvánítására, a szerződéskötés engedélyezésére ugyanezen a napon került sor. A felperes 2020. július 28. napján tette közzé az ajánlat elbírálásáról szóló összegezést, amelynek nyertese az ajánlattevő lett 560 418 045 forint ajánlati árral. Az adásvételi szerződés megkötésére 2020. október 12. napján került sor.
- [6] Az érdekelt hivatalból jogorvoslati eljárást kezdeményezett a Kbt. 70. § (1) bekezdése első mondatának feltételezett megsértése miatt.
- [7] Az alperes a 2021. február 8. napján kelt D.2/13/2021. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a közszolgáltatók közbeszerzéseire vonatkozó sajátos közbeszerzési szabályokról szóló 307/2015. (X.27.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatát és jogkövetkezményként 5 000 000 forint bírság megfizetésére kötelezte.
- [8] A Kbt. 70. § (1) bekezdésére, valamint a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. február 26-i 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2014/25/EU irányelv) 36. cikk (1) bekezdésére és Preambulumának (89) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy a közszolgáltató ajánlatkérők esetében a cél az eljárások gyorsítása és hatékonyabbá tétele, a verseny mesterségesen nem korlátozható.
- [9] Rámutatott, hogy a felperesnek főszabály szerint – a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdéseire tekintettel – az ajánlati kötöttség időtartama alatt, azaz jelen esetben 2019. február 9. napjától számított 30 napon belül kellett volna a bírálatot elvégeznie. Az ajánlati kötöttség kiterjesztésének időtartama a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján az eredeti ajánlati kötöttség lejártától számított 60 napot nem haladhatta volna meg, amely a bírálat szempontjából is irányadó.
- [10] Utalt arra, hogy a felperes közbeszerzési igénye 2019. évben merült fel, melyet a felhívás szerint még abban az évben kellett volna teljesíteni. A felperes által hivatkozott körülményeket – úgy, mint eljárás előkészítése, piacfelmérés, árfolyam – az eredeti feltételek szerinti bírálati kötelezettség időtartama tekintetében, azaz 2019. évre nézve kell figyelembe venni.
- [11] Rögzítette, hogy az EKR rendszerben az előkészítés vonatkozásában a becsült értéken kívül egyéb adat nem fellelhető; 2019. március 9. napja és 2020. július 8. napja között semmilyen eljárási cselekmény nem történt. Figyelemmel arra, hogy az összegezés megküldésére 2020. július 28-án került sor, az ajánlati kötöttség kiterjesztése több, mint egy évvel meghaladta a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján irányadó időtartamot.
- [12] A Kbt. kógens szabályozására tekintettel nem fogadta el a felperes jogorvoslati eljárásban benyújtott utólagos jogi és ténybeli érvelését.
- [13] A feltárt jogsértések következtében a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a Kbt. 165. § (3) bekezdése d) pontja alapján a (4) bekezdés szerint bírságot szabott ki, amelynek összegét a Kbt. 165. § (11) bekezdésének alkalmazásával az eset összes körülményét figyelembe véve mérlegelte. A közbeszerzés tárgyát, a jogsértést súlyát, valamint az alapvető rendelkezéseket védő tételes jogszabályi rendelkezés sérelmét a felperes terhére vette figyelembe. Terhére értékelte továbbá a jogsértés reparálhatatlanságát, a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés hosszú időtartamát, az uniós értékhatárt meghaladó magasabb értéket, valamint, hogy a felperessel szemben korábban már több esetben jogsértést és bírságot állapított meg. Javára vette figyelembe együttműködő magatartását, a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt rövidebb időtartamot, valamint, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos jellege nem volt megállapítható.

A kereset és a védírat

- [14] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatásával a jogsértés hiányának megállapítását és a bírság kiszabásának mellőzését (tartalmilag a hivatalbóli kezdeményezés elutasítását), másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését (helyesen: megsemmisítését), a bírság mellőzését és az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a határozat megváltoztatását és a bírságkiszabás mellőzését, negyedlegesen a határozatnak a bírság 200 000 forintra mérséklése általi megváltoztatását kérte.
- [15] Utalt arra, hogy az érdekeltnek részletes indokolást nyújtott be a beszerzés indokoltsága, a kifogásolt elbírálási időtartam alatt történt események és eljárási cselekmények tárgyában.
- [16] Hivatkozása szerint a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatában szereplő „lehető legrövidebb” idő nincs konkrétan meghatározva, számszerűsítve, ezért – a magyar nyelv általános értelmezési szabályait alkalmazva – a lehetőségekhez és körülményekhez képest legrövidebb időt jelenti, amelynek állaspontja szerint eleget tett. A Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondata nem is sérülhetett, mivel az abban foglalt előírás szubjektív fogalom, ugyanis a Kbt. a kirívó mértékű elhúzóadás esetét sem határozza meg. Vitatta, hogy a Kbt. vonatkozó kógens szabályozása nem ismer kimentési okot.
- [17] Rámutatott, hogy érdeksérelem nem állt fenn, hiszen az egyetlen ajánlattevő mindvégig fenntartotta ajánlatát. A hatályos Kbt. újonnan beiktatott 70. § (2a) bekezdéséhez kapcsolódó törvénymódosítás indokolása is erre az esetre utal. Felhívta az alperes korábbi döntéseit, amelyekben a hatóság elismerte az ajánlati kötöttség Kbt.-ben meghatározott jogintézménye keretein kívüli fenntartásának lehetőségét, biztosítva a szerződés megkötését. Kiemelte, hogy a perbeli esetben az ajánlattevővel a konszenzus létrejött, így megtörténhetett a szerződéskötés. Véleménye szerint a Kúria határozatban hivatkozott Kfv.VI.38.008/2018/6. számú ítéletében foglaltak nem relevánsak az ügyben, mivel az abban szereplő megállapítások a jelen ügy tényállásától eltérően a szerződésmódosítás esetére vonatkoztak.
- [18] A Kúria Kfv.IV.35.395/2014/7. számú ítéletére utalva kifogásolta, hogy az alperes nem tett eleget a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének, mivel nem tért ki arra, hogy az általa már a jogorvoslati eljárásban is bemutatott – és a keresetben is megjelölt – körülményeket milyen okból nem fogadta el és hagyta figyelmen kívül. Sem az érdekelt, sem az alperes nem vizsgálta érdemben az általa arra vonatkozóan előadott érveket, hogy miért abban az adott időpontban került kiküldésre az összegezés.
- [19] Kifejtette, hogy a releváns piac sajátosságai miatt az eljárás eredménytelenné nyilvánítása esetén sem érkezett volna több ajánlat az új eljárásban, továbbá az időközbeni Euró/Forint árfolyamváltozásokra figyelemmel drágább ajánlatot kapott volna.
- [20] Vitatta azt a megállapítást, miszerint a beszerzési igényt abban az évben kell kielégíteni, amikor az felmerült, figyelemmel a beszerzés tárgyára, amelyre vonatkozó igénye 2020. évben is változatlanul fennállt.
- [21] Kitért arra, hogy az alperes joggyakorlatában még nem fordult elő, hogy a Kbt. 70. § (1) bekezdésének sérelmét állapította volna meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel, annak ellenére, hogy számos eljárás lezárására az eljárás megindítását követő évben került sor.
- [22] Kifogásolta az alkalmazott bírság összegének megállapítása során végzett mérlegelés jogszerűségét. Véleménye szerint – érdeksérelem hiányában – a javára kellett volna értékelni a jogsértés csekély súlyát; azt, hogy a jogsértésnek nem volt befolyása az eljárást lezáró döntésre; együttműködő magatartását; a szándékosság hiányát; azt a tényt, hogy jogsértést nem követett el; továbbá, hogy az alperes gyakorlatában a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a 70. § (1) bekezdése sérelmének megállapítása újkeletű, korábban erre nem volt

példa, ezért nem számíthatott emiatt szankcióra.

[23] Az alperes védiratában – a határozatában foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását kérte.

[24] Az érdekelt az alpereshez csatlakozva szintén a kereset elutasítását kérte.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[25] A kereset – az alábbiak szerint – nem megalapozott.

[26] A bíróság a közigazgatási jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg.

[27] Figyelemmel arra, hogy a felperes eljárásjogi és anyagi jogi jogsértésekre is hivatkozott a keresetében, a bíróság elsőként azon eljárásjogi kifogást vizsgálta, miszerint az alperes megsértette az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét. A bíróság megállapította, hogy határozatában az alperes rögzítette a releváns tényállást, ismertette a felek nyilatkozatait, valamint a döntés ténybeli és jogszabályi alapjait. A határozat [35] bekezdésében kiemelte, hogy a felperes jogorvoslati eljárásban előadott egyéb jogi és ténybeli érvelését nem fogadta el, valamint a [33] bekezdésben kitért arra, hogy a felperes által hivatkozott körülményeket – úgymint eljárás előkészítés, piacfelmérés, árfolyam – az eredeti feltételek szerinti bírálati kötelezettség időszakában, 2019. évre kellett figyelembe venni.

[28] A bíróság rámutat, hogy az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség a döntést alátámasztó releváns tényekre és jogi indokokra terjed ki. Az alperes egyértelművé tette határozatában, hogy a felperes által előadott körülményeket nem találta relevánsnak a döntés szempontjából. Ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettség megsértése kizárólag azon állítás felperes általi sikeres bizonyítása esetén válik megállapíthatóvá, hogy az alperes a döntés érdemére kiható releváns tény nem vett figyelembe a határozat meghozatala során. A felperes által előadott – és az alperes által nem értékelt – tények érdemi jelentőségét ezért a bíróság az anyagi jogi jogsértés vizsgálata körében értékelt az alábbiak szerint.

[29] A bíróság rögzíti, hogy az alperes helytállóan hivatkozott a Kbt.-ben és a 2014/25/EU irányelvben lefektetett hatékony és gyors közbeszerzési eljárás megvalósításának célkitűzésére, amelynek egyik biztosítéka a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatában foglalt kötelezés, mely szerint az ajánlatkérő az ajánlatokat a lehető legrövidebb időn belül köteles elbírálni. A felperes érvelésével ellentétben a „lehető legrövidebb időn belül” kitétel nem teljesen szubjektív és parttalan, nem kizárólag az ajánlatkérő saját megítélésétől függ, máskülönben nem lenne alkalmas az ajánlattevők érdekei védelmének és a közbeszerzési eljárás Kbt. preambulumban rögzített céljának – a közpénzek hatékony felhasználása átláthatósága biztosításának – elérésére. Továbbá – ahogyan arra az alperes is utalt – a Kbt. 70. § (1) bekezdése értelmezésekor és alkalmazásakor figyelemmel kell lenni a jogszabályhely további előírásaira és ezek logikai összefüggéseire, így például arra, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 69. §-ától eltérően az ajánlatok bírálata és értékelése nélkül meghozhatja az

eljárás eredménytelenségéről szóló döntést, ha az adott eljárásban végleges árajánlatok mindegyike meghaladja a - 75. § (4) bekezdésének megfelelően igazolt - rendelkezésre álló anyagi fedezet összegét. A Kbt. perrel érintett időszakban hatályos 70. § (2) bekezdése pedig a bírálati határidő szempontjából releváns ajánlati kötöttség kiterjesztésének kógens szabályait rögzíti.

- [30] A bíróság kiemeli, hogy a Kbt. szigorú rendszere, kógenciája alól a közbeszerzési eljárásban kizárólag a Kbt. 2. § (7) bekezdése ad kilépési lehetőséget, miszerint a Kbt. szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben a törvény az eltérést kifejezetten megengedi. A törvény rendelkezéseinek alkalmazásakor, valamint a jogszabályban nem rendezett kérdésekben a közbeszerzési eljárás előkészítése, lefolytatása, a szerződés megkötése és teljesítése, illetve a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárás során a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljával összhangban, a közbeszerzés alapelveinek tiszteletben tartásával kell eljárni.
- [31] A bíróság megállapította, hogy a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdései nem engednek kifejezett eltérést az ajánlatok elbírálása és az ajánlati kötöttség alkalmazása körében, ezért téves az a felperesi értelmezés, mely szerint a szerződés megkötése érdekében a saját érdekkörében bekövetkezett, általa hivatkozott körülményekre tekintettel jogosult lenne az ajánlati kötöttség és bírálati határidő önhatalmú átlépésére. Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. A Kbt. preambuluma szerint a törvény elsődleges jogalkotói célja nem csupán a szerződés megkötése a felek között, hanem – többek között – a közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása, továbbá a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése. A közbeszerzési eljárás gyors és hatékony lefolytatása minden szereplő érdekét szolgálja, és végső célja az ajánlatkérő számára legkedvezőbb ajánlat alapján történő szerződéskötés.
- [32] A bíróság megjegyzi, hogy a Kbt. 70. § (2) és (2a) bekezdéseinek 2021. február 1. napján hatályba lépett módosítása valóban lehetőséget biztosít az ajánlati kötöttség 120 napon túli fenntartására. E törvénymódosítás azonban nem teszi a felperes eljárását visszamenőleges hatállyal jogszerűvé, tekintettel arra, hogy a perbeli közbeszerzési eljárás lefolytatása idején hatályos Kbt. erre nem adott lehetőséget.
- [33] A felperes által részletezett körülmények – a releváns piaci tényezők, lehetséges ajánlattevők köre, más ajánlatkérők hasonló tárgyú eljárásai, árfolyam- és árváltozások – olyan bizonyítékkal alá nem támasztott feltételezések, amelyek még valószínűsítésük esetén sem alkalmasak a közbeszerzési eljárás kógens szabályrendszerének figyelmen kívül hagyása indokoltságának alátámasztására. Új közbeszerzési eljárás kiírásának hiányában a felperes állításai arról, hogy kedvezőtlenebb ajánlatot kapott volna, csupán feltételezések maradtak. A közbeszerzési eljárás törvényi szabályozásának célja – amint erre a bíróság a [31] bekezdésben utalt – a közpénzek hatékony felhasználásának biztosítása, ezért nem lehet tényként elfogadni azt a felperesi feltételezést, hogy egy új közbeszerzési eljárás lefolytatása szükségszerűen kedvezőtlenebb lenne rá nézve, mely okból az eljárás késedelmes, de eredményes lezárása jogszerűen történt. Önmagában az a körülmény, hogy egyetlen ajánlattevő vett részt az eljárásban, akivel végül sor került a szerződéskötésre, nem teszi a felperes eljárását jogszerűvé, és nem is támasztja alá az érdeksérelem hiányát, ahogyan azt a felperes állította. Egy esetleges új eljárásban részt vehettek volna más ajánlattevők is, ezért az érdeksérelem hiánya a felperes által állított körülményekkel nem igazolható.

- [34] A határozatban rögzített tényállás nem volt vitatott, mely szerint – a bírálati határidő szempontjából is releváns – ajánlati kötöttség időtartama 2019. február 9. napjától számított 30, majd a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján történő kiterjesztéssel további 30 napig állt fenn. Szintén nem volt vitatott, hogy a felperes 2019. március 9. napjától 2020. július 8. napjáig az EKR rendszerben nem rögzített eljárási cselekményeket, és 2020 július 8. napján már a Kbt. szabályozási keretein kívül kérte fel az ajánlattevőt az ajánlata fenntartására.
- [35] A felperes nem menthette ki a jogszabálysértő magatartását azzal az indokkal, hogy – a saját érdekkörében felmerült okokból – nem állt rendelkezésére megfelelő összegű fedezet a szerződés megkötéséhez. A bíróság megjegyzi, hogy még az ajánlatkérő érdekkörén kívül eső objektív akadály esetén sem húzódhat az elbírálás időtartama a Kbt. keretein túli időtartamra; ezen esetekben az ajánlatkérő köteles levonni a [29] bekezdésben említett, Kbt. által előírt jogkövetkezményeket, és a feltételek bekövetkeztével eredménytelenné nyilvánítani az eljárást.
- [36] A felperes érvelésével ellentétben helytállóan mutatott rá az alperes, hogy jelentősége van annak, mely időpontban merült fel a beszerzés és ehhez kapcsolódóan a közbeszerzési eljárás megindításának igénye, valamint a felhívásban közölt határidők is lényeges feltételeknek minősülnek, hiszen az ajánlat meghatározása során az ajánlattevők erre is figyelemmel vannak. Jelen esetben helyesen állapította meg az alperes, hogy a felhívás szerint a beszerzési igény felmerülése és a szerződés megkötésének eredetileg előirányzott időpontja is 2019. évre esett. A vizsgált jogsértés szempontjából nem volt jelentősége, hogy a felperesnek 2020-ban még továbbra is fennállt ugyanezen beszerzési igénye, mivel ez nem mentheti ki az elbírálás több mint egy éves késedelmét.
- [37] A felperes a fentiekre tekintettel alaptalanul sérelmezte, hogy az alperes nem fogadta el a jogorvoslati eljárásban előadott érveit, és nem vetette alá azokat részletesebb elemzésnek, figyelemmel arra, hogy ezek nem voltak alkalmasak a Kbt. 70. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettség megszegésének kimentésére.
- [38] A bíróság megjegyzi, hogy a hivatalbóli kezdeményezés befogadása körében a felperes jogszabálysértésre nem hivatkozott, ezt meghaladóan pedig az érdekelt eljárása – a felperes érveinek figyelmen kívül hagyása – nem képezhetette a per tárgyát.
- [39] A bíróság rögzíti, hogy a mindkét fél által hivatkozott, hasonló ügyekben hozott alperesi eseti döntések – jogi kötőerő hiányában – nem voltak figyelembe vehetők a bíróság döntése során, az azokban írtakról ezért a bíróság nem foglal állást. Nem volt a felperes javára értékelhető körülmény, hogy az alperes joggyakorlatában nem található hasonló tartalmú döntést, tekintettel arra, hogy a Kbt. kógens szabályait mindenki köteles betartani, és azok megszegése esetén a jogkövetkezményeket viselni. A törvény előírásait nem az alperes joggyakorlata teszi alkalmazandóvá, ezért a jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy korábban az alperes feltárt-e hasonló esetet.
- [40] Egyetértett a bíróság a felperessel abban, hogy a határozat 32. pontjában hivatkozott Kfv.VI.38.008/2018/6. számú kúriai ítéletben foglaltak nem relevánsak az ügyben, mivel az abban szereplő megállapítások a jelen ügy tényállásától eltérően a szerződésmódosítás esetére vonatkoztak, azonban ezen körülmény az érdemi döntés jogszerűségére semmilyen mértékben nem hatott ki.
- [41] Az alkalmazott jogkövetkezmény és a bíróság összegének mérlegelése körében a bíróság rögzíti, hogy az alperes a jogkövetkezmény megállapítása és a bíróság kiszabása során

mérlegelési jogkörben hoz döntést, amely esetben a Kp. 85. § (5) bekezdése alkalmazandó. Ezen jogszabályi előírás alapján a bíróság a perbeli esetben a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszabálysértő jellegét csak a Kbt. 165. § (11) bekezdésében meghatározott mérlegelési jogkör jogszabályi kereteinek kirívó megsértése esetén állapíthatja meg; ha a közigazgatási szerv hatáskörét nem a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, vagy a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból nem állapíthatók meg, vagy azok nem okszerűek.

- [42] E mérlegelési jogkörben hozott döntést a kereseti érvek alapján megvizsgálva a bíróság megállapította, hogy a mérlegelés szempontjai egyértelműen beazonosíthatók a határozat 38. pontjában. A felperes alaptalanul állította, hogy az alperes elmulasztotta a javára értékelni együttműködő magtartását és a szándékosság hiányát, mivel ez kifejezetten szerepel az indokolásban. A jogsértés súlyát ezzel szemben megalapozottan értékelte a felperes terhére az alapvető rendelkezéseket védő tételes jogszabályi rendelkezés megsértésére tekintettel. Nem volt elfogadható az a felperesi kifogás, mely szerint az érdeksérelem hiányát az alperesnek a javára kellett volna értékelnie, mivel az érdeksérelem hiánya nem volt megállapítható az eljárásban – utal e körben a bíróság a [33] bekezdésben foglaltakra is. Az egyetlen ajánlattevővel a szerződés megkötésének ténye a jogsértés reparálhatósága, és nem az érdeksérelem hiánya körében értékelendő, amelyet jelen esetben megfelelően értékelt az alperes súlyosbító körülményként. Nem értékelhető továbbá a felperes javára a bírsággiszabás körében sem, hogy az alperes korábban nem tárt fel hasonló jogsértést, figyelemmel a [39] bekezdésben foglaltakra, valamint arra, hogy a Kbt. 165. § (11) bekezdése nem tartalmaz erre vonatkozó mérlegelési szempontot. Ezekon túlmenően a felperes más, konkrét kifogást nem támasztott a mérlegeléssel kapcsolatban, ezért a bíróság megállapította, hogy az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése megalapozott és okszerű volt, azzal kapcsolatos jogsértés a keresetben foglaltak alapján nem volt feltárható.
- [43] A fentiekre tekintettel a bíróság összességében megállapította, hogy az alperes megalapozott és jogszerű döntést hozott az ügyben, eljárását és határozatát a keresetben előadott okokból jogszabálysértés nem terheli, ezért a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

Záró rész

- [44] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pereszes felperest az alperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerint előterjesztett nyomtatványban a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdéseinek megfelelően felszámított összeget alapul véve, a Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdéseire figyelemmel, a jogi képviselő ténylegesen kifejtett tevékenységével arányos mértékűre mérsékelten állapította meg – tekintettel az ügy bonyolultságára, az írásbeli beadványok elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra.
- [45] Az érdekelt nem számított fel perköltséget, így arról a bíróságnak – a Kp. 35. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak ellenére – a Pp. 81. § (1) - (2), (5) és 82. § (3) bekezdései alapján rendelkeznie nem kellett.
- [46] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2)

bekezdése által felhívott, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint meghatározott összegű kereseti illeték viselésére a bíróság a felperest a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdései alapján kötelezte.

[47] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2021. szeptember 29.

dr. Antal Regina s. k.
a tanács elnöke

dr. Czap Sarolta s. k.
előadó bíró

dr. Bendli Attila József s. k.
bíró